

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

26 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători: Liliana Catan, Ion Guzun, Maria Ghervas, Dumitru Mardari

juducând, în ședință fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Eftovici Nicolai și avocatul acestuia, Druță Boris, avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Cernei Pavel și mama inculpatului Eftovici Nicolai, Șevcișin Tatiana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Cernei Pavel Xxxxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar din Xxxxx, domiciliat Xxxxx.

Eftovici Nicolai Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar din Xxxxx, execută
pedeapsa în Penitenciarul nr. 3 Leova.

Eftovici Oxana Xxxxx, născută la
xx.xx.xxxx, originară din Xxxxx, domiciliată
Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.04.2012 - 16.06.2016;

Instanța de apel: 08.12.2016 - 05.12.2017;

Instanța de recurs: 22.01.2019 - 26.02.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 iunie 2016, Cernei Pavel, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 42 alin. (3), art. 145 alin. (2) lit. g), i), p) Cod penal, Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana, învinuiți în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 42 alin. (2,4), art. 145 alin. (2), lit. g), i), p) Cod penal au fost achitați pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a stabilit că Cernei Pavel prin rechizitoriu se învinuiește că prin participație complexă, având rolul de organizator, a comis pregătirea omorului în următoarele circumstanțe:

Cernei Pavel, începând cu luna ianuarie 2011, ispășindu-și pedeapsa în Penitenciarul nr. 3 din or. Leova, fiind în relații ostile cu Cerbu Valeriu și Crețu Vadim, din cauza asasinării lui Luchian Liubov, mama ultimilor și partajării averii acesteia, a început să caute o persoană, care în schimbul unei remunerări a câte 10 000 dolari SUA va executa dublul asasinat al sus numiților.

Astfel, întru realizarea planului criminal Cernei Pavel a făcut cunoștință cu Eftovici Nicolai, care de asemenea își ispășea pedeapsa penală în Penitenciarul nr. 3 din or. Leova și știind că acesta avea datorii bănești față de alți condamnați, i-a propus să execute omorul lui Cerbu Valeriu și Crețu Vadim.

În acest sens, Eftovici Nicolai, prin intermediul telefonului mobil, pe care îl deținea ilicit pe teritoriul penitenciarului, neputând personal să execute omorul lui Cerbu Valeriu și Crețu Vadim, deoarece era în detenție, a făcut legătură telefonică cu sora sa Eftovici Oxana, care se afla în mun. Chișinău și a informat-o despre propunerea lui Cernei Pavel, îndemnând-o totodată să caute o persoană care va executa nemijlocit dublul asasinat, la ce ea a căzut de acord.

Ca urmare a acordului dat, Eftovici Nicolai împreună cu Eftovici Oxana au decis să-l convingă pe concubinul ultimei pe nume Cojusea Igor, alias „Izium” să execute omorul cetățenilor Cerbu Valeriu și Crețu Vadim în schimbul unei recompense de 7 000 dolari SUA.

Concomitent cu acest fapt, Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana au planificat modalitatea executării omorului și anume, ca Cerbu Valeriu să fie omorât la domiciliu cu folosirea unui ciocan sub aspectul unui atac tâlhăresc, iar Crețu Vadim prin otrăvire cu o doză mare de substanțe narcotice, precum și acumularea informațiilor despre victime, modalitatea voalării infracțiunii, procurarea instrumentelor pentru executarea omorurilor, și deghizarea executorului. Astfel, în acest sens, la indicația lui Eftovici Nicolai, Cojusea Igor acumula informații despre victime, prin stabilirea timpului și locului aflării lor, mijloacelor de transport cu care se deplasau, informații care ulterior erau verificate de către Cernei Pavel prin intermediul soției sale Levșina Tatiana, persoană ce nu cunoștea despre intențiile criminale ale ultimului.

Totodată, în luna februarie, data precisă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, Cernei Pavel, prin intermediul unui cunoscut de-al său Baran Anatol a transmis lui Eftovici Oxana bani în sumă de 1 900 lei pentru procurarea substanței narcotice destinate pentru omorul lui Crețu Vadim, dar banii nominalizați ulterior au fost restituiți, deoarece Cojusea Igor a refuzat să participe la comiterea infracțiunii de omor a lui Cerbu Valeriu și Crețu Vadim.

Acest fapt i-a stopat un timp pe Cernei Pavel, Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana să execute omorul dublu, dar nu i-a făcut să renunțe la săvârșirea infracțiunii, deoarece au continuat acțiunile ilegale în vederea stabilirii unei alte persoane care să execute omorul lui Cerbu Valeriu și Crețu Vadim.

Astfel, intențiile criminale ale lui Cernei Pavel, Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana, referitoare la omorul lui Cerbu Valeriu și Crețu Vadim, nu au fost realizate din motive independente de voința acestora.

Acțiunile inculpatului Cernei Pavel au fost încadrate în drept de către organul de urmărire penală în baza art. 26, 42 alin. (3), art. 145 alin. (2) lit. g), i), p) Cod penal, după semnele calificative - *pregătirea omorului unei persoane, săvârșit asupra a două persoane, de mai multe persoane, la comandă, acțiuni care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul*, acțiunile lui Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana, prin participație complexă, având rolul de autori și instigatori, au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. art. 26, 42 alin. (2), (4), art.145 alin. (2) lit. g), i), p) Cod penal după semnele calificative - *pregătirea omorului unei persoane, săvârșit asupra a două persoane, de mai multe persoane, la comandă, acțiuni care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul*.

Instanța de fond a statuat că nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul cercetării judecătorești nu s-a confirmat vinovăția inculpaților în pregătirea în săvârșirea infracțiunii incriminate. Învinuirea înaintată inculpaților s-a bazat doar pe presupuneri, iar probele prezentate de către acuzator în cadrul cercetării judecătorești doar confirmă nevinovăția acestora și faptul săvârșirii unei provocări de pregătire a omorului. Astfel, instanța de fond a adoptat soluția de achitare a inculpaților, pe motiv că în acțiunile acestora nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. *procurorul*, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații:

Cernei Pavel, să fie recunoscut vinovat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 42 alin. (3), art. 145 alin. (2) lit. g), i) și p) Cod penal (ținându-se cont de prevederile art. 34 alin. (3) lit. b) Cod penal - recidiva deosebit de periculoasă), art. 81 alin. (2) Cod penal (pedeapsa pentru infracțiunea neconsumată, pregătirea), art. 83 Cod penal (aplicarea pedepsei pentru participație-organizator), să fie condamnat la 16 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Eftovici Nicolai, să fie recunoscut vinovat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la de art. 26, 42 alin. (3), art. 145 alin. (2) lit. g), i) și p) Cod penal (ținându-se cont de prevederile art. 34 alin. (3) lit. b) Cod penal - recidiva deosebit de periculoasă), art. 81 alin. (2) Cod penal (pedeapsa pentru infracțiunea neconsumată, pregătirea), art. 83 Cod penal (aplicarea pedepsei pentru participație-organizator), să fie condamnat la 10 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Eftovici Oxana, să fie liberată de răspundere penală în legătură cu renunțarea de bună voie la săvârșirea infracțiunii, cu încetarea procesului penal în privința acesteia.

Admiterea acțiunii civile înaintată de partea vătămată și încasarea în beneficiul acesteia a prejudiciului cauzat prin infracțiune.

În motivarea apelului procurorul a invocat că probele acumulate în cadrul urmăririi penale, considerate a fi admisibile, pertinente și concludente, confirmă integral vinovăția inculpaților de comiterea faptelor prejudiciabile care le sunt incriminate, fiind probată în special prin declarațiilor părții vătămate Cerbu Valeriu și Crețu Vadim, martorilor Cojusea Igor, Baran Anatol, Ciorba Veaceslav, precum și prin ansamblul de probe scrise prezentate de partea acuzării.

În motivarea poziției, pe care acuzatorul o consideră ilegală și neîntemeiată, instanța a arătat că probele acuzării prezentate și examinate în cadrul cercetării judecătorești nu sunt suficiente pentru demonstrarea vinovăției inculpaților, făcând trimitere la faptul că probele dobândite de către OUP sunt cu încălcări esențiale ale dispozițiilor Codului de procedură penală, fără a fi indicate și constatate încălcările, precum și organizarea provocării persoanei la comiterea infracțiunii, la fel organizată de către OUP, poziție neargumentată și inexistentă.

Versiunea inculpatului Cernei Pavel că el benevol a renunțat la comiterea infracțiunilor, confirmă o dată în plus organizarea și pregătirea de către acesta a infracțiunilor de omor la comandă. Mai mult ca atât, inculpații Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana, prin declarațiile lor au recunoscut complicitatea lor la pregătirea omorului.

Potrivit materialelor cauzei și probelor administrate, anume inculpatul Cernei Pavel, acționând intenționat și având scopul de a scăpa de eventualii moștenitori, a organizat și pregătit omorul părților vătămate Crețu Vadim și Cerbu Valeriu, împreună cu Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana.

De asemenea, procurorul a invocat că ținând cont de faptul că pe parcursul judecării cauzei în instanță s-a constatat că inculpata Eftovici Oxana a renunțat de bună voie la comiterea infracțiunii de omor, a fost solicitat instanței de judecată, potrivit prevederilor art. 332 Cod de procedură penală; art. 53 alin.(1) lit. c) și 56 Cod penal (renunțarea de bună voie la săvârșirea infracțiunii), a o libera de răspundere penală pe aceasta cu încetarea procesului penal în privința ei.

3.2. partea vătămată Cerbu Valeriu, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, invocând solicitări și argumente analoage celor declarate de procuror.

În ședința Curții de Apel partea vătămată Cerbu Valeriu și-a retras apelul prin depunerea cererii de retragere a apelului, indicând că a ajuns la o înțelegere amiabilă cu Cernei Pavel, careva pretenții față de inculpat nu are. Cu referire la apelul acuzatorului de stat, a lăsat la discreția instanței luarea soluției pe caz.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, s-a încetat procedura de apel la cererea de apel depusă de partea vătămată Cerbu Valeriu, împotriva sentinței în legătură cu retragerea apelului.

S-a admis apelul declarat de către procuror, s-a casat sentința și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia:

Cernei Pavel a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 42 alin. (3), art. 145 alin. (2) lit. g), j), p) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, cu aplicarea art. 34, 81 Cod penal, sub formă de 15 (cincisprezece) ani închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis.

În baza art. 85 Cod penal prin cumul de sentințe, i s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21.10.2005, decizia Curții de Apel Chișinău din 26.01.2006 și încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10.09.2010, stabilindu-i lui *Cernei Pavel* pedeapsa definitivă de 16 (șaisprezece) ani închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis.

Eftovici Nicolai a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 26, 42 alin. (2), (4), art. 145 alin. (2), lit. g), i), p) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, cu aplicarea art. 34, 81 Cod penal, sub formă de 10 (zece) ani închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis.

În baza art. 85 Cod penal prin cumul de sentințe i s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin hotărârea Curții Supreme de Justiție din 08.02.2010 (în baza art. 188 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 14 ani închisoare cu aplicarea art. 85 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 14 ani 6 luni închisoare) stabilindu-i lui *Eftovici Nicolai* pedeapsa definitivă de 13 (treisprezece) ani închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis.

S-a încetat procesul penal în privința lui *Eftovici Oxana* învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 42 alin. (2), (4), art. 145 alin. (2), lit. g), i), p) Cod penal, în legătură cu renunțarea de bună voie la săvârșirea infracțiunii, cu liberarea acesteia de răspundere penală.

4.1. Audiind participanții la proces, studiind cererea de retragere a apelului în coraport cu materialele dosarului penal, ținând cont de prevederile art. 407 Cod de procedură penală, Colegiul penal a ajuns la concluzia că cererea de retragere a apelului și încetare a procesului înaintată de partea vătămată *Cerbu Valeriu* urmează a fi admisă, iar procedura de apel urmează a fi încetată. În acest sens, instanța a atestat că solicitarea de retragere a fost înaintată personal de către însuși apelantul, iar legislația prevede expres dreptul apelantului de a-și retrage apelul declarat, instanța ne fiind obligată să verifice temeinicia cererii de retragere.

Astfel, Colegiul a menționat că nu se va expune asupra apelului și acțiunii civile înaintate, procedura de apel urmând a fi încetată.

În altă ordine de idei, Colegiul a constatat că după cum rezultă din actele cauzei, prima instanță cercetând și apreciind în ansamblu probele administrate în cauză, a conchis că inculpații urmează a fi achitați, pe motiv că în acțiunile lor nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate.

Însă instanța de apel a considerat că situația de fapt și de drept reținută de instanța de fond nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, instanța ajungând

eronat la concluzia că în ședința de judecată nu s-a dovedit vina inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate, Colegiul ajungând la ferma convingere că prima instanță a constatat greșit că în acțiunile inculpaților nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul, examinând legalitatea și temeinicia sentinței, a conchis că instanța de fond a apreciat unilateral probele administrate la dosar, acordând o valoare primordială declarațiilor inculpaților, în detrimentul probelor administrate de partea acuzării, fără a aduce argumente plauzibile de respingere a valorii probatorii a acestora, achitându-i neîntemeiat pe ultimii de comiterea faptelor imputate. Totodată, s-a atestat că instanța de fond nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în coroborare cu normele de procedură penală care vizează natura juridică a acestor probe, cât și în raport cu circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării.

Instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, le-a dat o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor confirmă vinovăția inculpatului Cernei Pavel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 42 alin. (3), art. 145 alin. (2), lit. g), i), p) Cod penal, și a lui Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 42 alin. (2), (4), art.145 alin. (2), lit. g), i), p) Cod penal.

Colegiul penal, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, în baza probelor examinate de instanța de judecată, conform materialelor din dosar și probelor cercetate, prezentate instanței de apel, precum și verificarea probelor examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința instanței de apel, cercetate suplimentar în ședința de judecată în apel, a considerat că vinovăția inculpaților se dovedește conform probatoriului invocat, prezentat spre cercetare de partea acuzării în procesul de judecată, și anume prin declarațiile inculpatei Eftovici Oxana, părții vătămate Cerbu Valeriu, martorului Baran Anatolie, precum și probele scrise cercetate în ședință.

Astfel, instanța de apel, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că se demonstrează cert și în afara oricăror dubii vinovăția lui Cernei Pavel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 42 alin. (3), art. 145 alin. (2), lit. g), i), p) Cod penal, precum și vinovăția lui Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 42 alin. (2), (4), art.145 alin. (2), lit. g), i), p) Cod penal.

Colegiul penal prin cercetarea probelor pertinente, concludente, utile și veridice expuse supra, **a constatat** cu certitudine faptul că Cernei Pavel prin participație complexă, având rolul de organizator, a comis pregătirea omorului în următoarele circumstanțe:

Cernei Pavel, începând cu luna ianuarie 2011, ispășindu-și pedeapsa în Penitenciarul nr. 3 din or. Leova, fiind în relații ostile cu Cerbu Valeriu și Crețu Vadim, din cauza asasinării lui Luchian Liubov, mama ultimilor și partajării averii acesteia, a început să caute o persoană, care în schimbul unei remunerări a câte 10 000 dolari SUA va executa dublul asasinat al sus numiților.

Astfel, întru realizarea planului criminal Cernei Pavel a făcut cunoștință cu Eftovici Nicolai, care de asemenea își ispășea pedeapsa penală în Penitenciarul nr. 3 din or. Leova și știind că acesta avea datorii bănești față de alți condamnați, i-a propus să execute omorul lui Cerbu Valeriu și Crețu Vadim.

În acest sens, Eftovici Nicolai, prin intermediul telefonului mobil, pe care îl deținea ilicit pe teritoriul penitenciarului, neputând personal să execute omorul lui Cerbu Valeriu și Crețu Vadim, deoarece era în detenție, a făcut legătură telefonică cu sora sa Eftovici Oxana, care se afla în mun. Chișinău și a informat-o despre propunerea lui Cernei Pavel, îndemnând-o totodată să caute o persoană care va executa nemijlocit dublul asasinat, la ce ea a căzut de acord.

Ca urmare a acordului dat, Eftovici Nicolai împreună cu Eftovici Oxana au decis să-l convingă pe concubinul ultimei pe nume Cojusea Igor, alias „Izium” să execute omorul cetățenilor Cerbu Valeriu și Crețu Vadim în schimbul unei recompense de 7 000 dolari SUA.

Concomitent cu acest fapt, Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana au planificat modalitatea executării omorului și anume, ca Cerbu Valeriu să fie omorât la domiciliu cu folosirea unui ciocan sub aspectul unui atac tâlhăresc, iar Crețu Vadim prin otrăvire cu o doză mare de substanțe narcotice, precum și acumularea informațiilor despre victime, modalitatea voalării infracțiunii, procurarea instrumentelor pentru executarea omorurilor, și deghizarea executorului. Astfel, în acest sens, la indicația lui Eftovici Nicolai, Cojusea Igor acumula informații despre victime, prin stabilirea timpului și locului aflării lor, mijloacelor de transport cu care se deplasau, informații care ulterior erau verificate de către Cernei Pavel prin intermediul soției sale Levșina Tatiana, persoană ce nu cunoștea despre intențiile criminale ale ultimului.

Totodată, în luna februarie, data precisă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, Cernei Pavel, prin intermediul unui cunoscut de-al său Baran Anatol a transmis lui Eftovici Oxana bani în sumă de 1 900 lei pentru procurarea substanței narcotice destinate pentru omorul lui Crețu Vadim, dar banii nominalizați ulterior au fost restituiți, deoarece Cojusea Igor a refuzat să participe la comiterea infracțiunii de omor a lui Cerbu Valeriu și Crețu Vadim.

Acest fapt i-a stopat un timp pe Cernei Pavel, Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana să execute omorul dublu, dar nu i-a făcut să renunțe la săvârșirea infracțiunii, deoarece au continuat acțiunile ilegale în vederea stabilirii unei alte persoane care să execute omorul lui Cerbu Valeriu și Crețu Vadim.

Astfel, intențiile criminale ale lui Cernei Pavel, Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana, referitoare la omorul lui Cerbu Valeriu și Crețu Vadim, nu au fost realizate din motive independente de voința acestora.

Colegiul a considerat că versiunea inculpaților privind nevinovăția lor în comiterea faptelor penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice, cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile inculpatei Eftovici Oxana date în cadrul urmăririi penale, declarațiile părților vătămate Cerbu Valeriu și Crețu Vadim, martorilor Baran Anatolie, Ciorba Veaceslav, Dodica Ruslan, prin procesul - verbal de autosesizare din 03.02.2011, raportul OP G. Grăjdieru din 13.02.2011, cererea depusă de Cerbu Valeriu la 21.12.2010 la Procuratura Generală, cererea depusă de Cerbu Valeriu 22.12.2010 către DIP, ordinul DIP nr. 1105 din 20.10.2010 cu privire la transferul lui Cernei Pavel în Penitenciarul nr. 3 Leova, caracteristica lui Cernei Pavel prin care se confirmă că are stimulări și sancționări, ordonanța de recunoaștere și anexate a corpurilor delictive și anume: actele din procesul penal 2003011033 din 10.07.2003; plângerile depuse de Levșina Tatiana; plângerea lui Cerbu Valeriu din 16.09.2004; copia încheierii judecătorei sect. Centru din 16.09.2004 privind aplicarea măsurilor de protecție față de Cerbu Valeriu și rudele; procesul-verbal de ridicare din 05.02.2011 a materialelor din cauza penală nr. 2010990004, procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 04.02.2011 purtate de Eftovici Nicolai și purtători de informații audio, procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor dintre Levșina Tatiana din 03.02.2011, procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 05.05.2011 purtate de Eftovici Oxana și purtători de informații audio, procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 30.05.2011 purtate de Eftovici Nicolai și purtători de informații audio, procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 03.05.2011 purtate de Eftovici Oxana și purtători de informații audio, procesul-verbal de ridicare din 15.12.2011 de la Penitenciar nr. 3 a materialelor privind depistarea la Eftovici Nicolai a telefonului mobil, ordonanța de recunoaștere și anexare a actelor ridicate de la Penitenciarul nr. 3 în calitate de probe și anume: copia procesului-verbal de percheziție nr. 23/32 din 07.02.2011 privind depistarea la locul de dormit a deținutului Eftovici Nicolai a telefonului mobil, cu indicarea IMEI-lui; copia procesului-verbal de nimicire a telefonului ridicat de la Eftovici Nicolai, procesul-verbal de ridicare din 15.08.2011 de la Cerbu Valeriu a înregistrării audio dintre el și Eftovici Nicolai, procesul-verbal de examinare a înregistrării audio ridicate de la Cerbu Valeriu, ordonanța de încetare a urmăririi penale în privința lui Cerbu Valeriu pe faptul pretinsei cauzării a vătămarilor cet. Levșina, Decizia Curții de Apel din 02.03.2011 și decizia Curții Supreme de Justiție din 05.10.2011, procesul-verbal de ridicare de la Eftovici Oxana a telefonului mobil și cartela SIM din 21.12.2011, ordonanța de recunoaștere a telefonului mobil și cartelei SIM ridicate de la Eftovici Oxana în calitate de corp delict, procesul-verbal de ridicare

de la Baran Anatol a telefonului mobil și cartela SIM, sentința Judecătorei Centru din 21.10.2005.

Colegiul a menționat că probele nominalizate coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția lui Cernei Pavel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 42 alin. (3), art. 145 alin. (2), lit. g), i), p) Cod penal, după semnele calificative - *pregătirea omorului unei persoane, săvârșit asupra a două persoane, de mai multe persoane, la comandă, acțiuni care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul*, precum și vinovăția lui Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 42 alin. (2), (4), art.145 alin. (2), lit. g), i), p) Cod penal, după semnele calificative - *pregătirea omorului unei persoane, săvârșit asupra a două persoane, de mai multe persoane, la comandă, acțiuni care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul*.

Nerecunoașterea vinei de către inculpați instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și acțiunile sale nu pot fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Colegiul a considerat că în materialele cauzei își găsesc reflectare motivele invocate în apel de către procuror, potrivit cărora instanța de fond în mod incorect și în derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală a apreciat probele administrate de către acuzarea de stat, fapt în temeiul căruia în mod greșit a dispus achitarea inculpaților de comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a apreciat ca fiind criticabilă poziția primei instanțe, care enumeră semnele pregătirii de infracțiune, cum ar fi latura obiectivă și subiectivă a acesteia, fără a ține cont de faptul că pregătirea de infracțiune este o etapă a desfășurării a infracțiunii intenționate, or, actele de pregătire nu se găsesc descrise sub nici o formă în conținutul normei de incriminare a faptei pe care urmărește să o săvârșască autorul (în afară de cazul când actul de pregătire este incriminat ca infracțiune de sine stătătoare), prin urmare, nu corespund acțiunii tipice indicate în componența infracțiunii.

Prin urmare, prima instanță a argumentat lipsa elementelor infracțiunii de „pregătire de infracțiune”, care de fapt nu reprezintă prin sine însuși o faptă incriminată prin legea penală, ci o etapă a infracțiunii, la caz urmând a se determina dacă se atestă elementele infracțiunii de pregătire a omorului unei persoane.

Colegiul a considerat că vinovăția inculpaților în comiterea pregătirii omorului unei persoane se dovedește prin însuși declarațiile acestora, or, din depozițiile inculpatului Cernei Pavel rezultă cert că „... *la întrebat direct pe Eftovici Nicolai „cât îți dau pentru mine”, la care acesta s-a pierdut, spunându-i că-i va da mai mult dacă îi va omorî pe Crețu și Cerbu. Rămânând în doi și discutând cu Eftovici Nicolai, acesta a căzut de acord, i-a spus lui Eftovici Nicolai că îi va transmite câte 10 000 dolari SUA*

pentru fiecare, fiind sigur că acesta este lacom, îl va crede și va accepta propunerea. La ce Eftovici Nicolai i-a răspuns că pentru el nu este o problemă, deoarece are cunoscuți și o va soluționa. Prin urmare, dâșii au devenit prieteni, iar peste 1-2 săptămâni, Eftovici Nicolai l-a găsit pe Cojusea Igor care urma să comită omorul. Inițial i-a comunicat că urmează a fi omorât Vadim, iar când a fost totul pregătit, i-a spus că urmează a fi omorât nu Vadim, dar Valeriu. Apoi după o săptămână Eftovici Nicolai i-a comunicat că totul este gata, și să-i arate banii.... După ce Eftovici Nicolai a ieșit din carceră, i-a spus că mai mult discuții pe această temă nu vor fi și nu dorește să aibă nici o legătură cu el... Lui Eftovici Nicolai i-a împrumutat suma de 2 000 lei, care au fost transmiși de cunoscutul - Baran Anatolie lui Oxana Eftovici, care peste câteva zile a fost restituită, alte sume nu cunoaște... De asemenea, lui Baran Anatolie i-a solicitat să afle unde este automobilul său și dacă Cerbu Valeriu se folosește de acesta, dar nu a solicitat să-l urmărească. Totodată, a rugat soția să viziteze garajul să vadă cine se folosește de acesta, precum și de automobil...Dânsul benevol a refuzat săvârșirea infracțiunii, deoarece de la bun început nu a avut intenția de a omorî, avea nevoie doar să iasă din situație la acel moment, să supraviețuiască și să prelungească cât mai mult timp, de aceea solicită încetarea procesului penal cu liberarea de răspunderea penală și încetarea procesului.....”.

Astfel, declarațiile lui Cernei Pavel se contrazic, or, pe de o parte inculpatul indică că nu a avut niciodată intenția de a-i omorî pe Cerbu Vadim și Crețu Vadim, iar pe de altă parte indică că benevol a refuzat săvârșirea infracțiunii solicitând încetarea procesului penal pe motivul renunțării la infracțiune, astfel, în fond, recunoscându-și culpabilitatea.

Din declarațiile lui Cernei Pavel rezultă cert actele de pregătire morală (intelectuală) a infracțiunii - culegerea de informații în privința victimelor, însuși inculpatul recunoaște că l-a trimis atât pe Baran Anatolie, cât și pe soția sa, Levșina Tatiana, să viziteze garajul și să vadă cine conduce automobilul ce se afla în posesia lui Cerbu Valeriu, faptul dat confirmându-se și prin declarațiile martorului Baran Anatolie.

Cu referire la alegațiile lui Cernei Pavel, precum că după ce Eftovici Nicolai a ieșit din carceră, a încetat să mai comunice cu acesta, tot din depozițiile inculpatului se atestă că motivul nu ține de renunțarea lui Cernei Pavel la intenția sa de a comanda omorul, ci de faptul că a aflat că se intenționa a se comite un viol în privința sa.

Colegiul a mai reținut că din declarațiile lui Eftovici Nicolai, se dovedește cert că el inițial a primit de la Cernei Pavel comanda de a-l omorî pe Crețu Vadim contra 7 000 dolari, ulterior fiind comandat omorul lui Cerbu Valeriu contra sumei de 10 000 dolari, iar la urmărirea penală a depus declarații de care avea nevoie Cernei Pavel, fiind influențat prin intermediul altor persoane cu care se deținea, iar Cojusea Igor credea că totul este real și nu cunoștea despre intențiile sale.

Astfel, versiunea inculpatului Cernei Pavel precum că intențiile sale nu erau serioase și versiunea lui Eftovici Nicolai precum că era vorba doar despre o înscenare, se combat or, executorul omorului, Cojusea Igor, credea că totul este real.

Analizând declarațiile inculpatei Eftovici Oxana, instanța de apel a atestat că acestea nu sunt consecutive și consecvente pe tot parcursul procesului penal, fiind atestate neconcordanțe între declarațiile date în cadrul urmăririi penale și cele date în ședința instanței de fond și instanța de apel.

Astfel, în cadrul urmăririi penale, Eftovici Oxana a recunoscut vina parțial, pe când în instanța de judecată a pledat nevinovată, fiind depistate contradicții esențiale dintre declarațiile acesteia depuse la diferite etape ale procesului penal.

Colegiul a accentuat că în ședința instanței de apel inculpata a recunoscut și a confirmat semnătura sa de pe procesul-verbal de audiere în calitate de învinuită. Totodată, declarațiile acesteia date în cadrul urmăririi penale coroborează cu celelalte probe ale cauzei penale fiind date în imediata apropiere temporară de la depistarea pregătirii de infracțiunii, se apreciază ca fiind veridice și neinfluențate, motiv pentru care Colegiul a reținut anume aceste declarații ca veridice, date în cadrul urmăririi penale.

Totodată, Colegiul a apreciat critic poziția primei instanțe de a ignora declarațiile inculpatei Eftovici Oxana date la urmărirea penală, „deoarece a dat declarații în lipsa avocatului, fiind impusă de înfăptuite de altă persoană, decât autorul sau coautorii, constituie acte de complicitate”, această afirmație fiind una declarativă și nejustificată prin probe.

Astfel, instanța de apel cercetând procesul-verbal de audiere a lui Eftovici Oxana în calitate de bănuită din 21.12.2011, a constatat că audierea ei a avut loc în prezența avocatului Burduja V., declarațiile sunt scrise nemijlocit de către Eftovici Oxana, unde cu mâna ei scrie că procesul-verbal este scris de către ea și este corect, fără a fi aplicate careva presiuni fizice sau psihice, pretenții la cele relatate nu are, pentru ce și semnează, pe toate filele se regăsește semnătura lui Eftovici Oxana și a apărătorului, iar pe parcursul procesului penal de către aceasta nu au fost contestate careva acțiuni ale urmăririi penale, nu a fost înaintate careva plângeri cu referire la faptul că asupra ei ar fi avut loc careva presiuni, astfel fiind infirmate alegațiile instanței de fond.

Analizând declarațiile date de inculpați, Colegiul a constatat că de fapt ei recunosc indirect vinovăția în comiterea pregătirii omorului unei persoane, astfel fiind criticabilă alegația primei instanțe precum că nevinovăția inculpaților se denotă prin faptul că nici unul din inculpați nu a recunoscut vinovăția la nici o etapă a procesului penal.

Instanța a reținut că vinovăția inculpaților rezultă cert și din declarațiile părților vătămate, or Cerbu Valeriu menționează că el s-a implicat activ în dosarul penal de învinuire a lui Cernei Pavel în omorul mamei sale și datorită acestuia, ultimul a fost condamnat la 23 de ani închisoare. În anul 2004-2005 a fost informat de poliție că Cernei Pavel organizează omorul său și dânsului i-a fost asigurată pază de corp, însă

ulterior deținutul care urma să realizeze fapta a renunțat la aceasta. A fost telefonat personal de Cernei Pavel din penitenciar de multiple ori cu amenințări și solicitarea de a scria casa sa pe numele soției acestuia, Levșina Tatiana. În ianuarie 2011 fratele său Crețu Vadim i-a povestit că vecinul său Igor alias „Izium” i-a spus că a primit comandă de la Cernei Pavel, prin intermediul fratelui său deținut Nicolai să-i omoare. Ulterior, a discutat la telefon cu Eftovici Nicolai, care i-a confirmat pregătirea omorului de către Cernei Pavel.

Declarațiile părții vătămate Cerbu Valeriu coroborează cu declarațiile părții vătămate Crețu Vadim, care de asemenea a declarat că a aflat despre pregătirea omorului de către Cernei Pavel. Totodată, declarațiile părților vătămate coroborează cu declarațiile martorilor Dodica Ruslan, Baran Anatolie și Cojusea Igor.

Colegiul a considerat eronată concluzia instanței de fond care a ignorat declarațiile martorului Cojusea Igor date în cadrul instanței de fond, indicând că martorul a declarat că nu a dat careva depoziții și nu a semnat careva proces-verbal. Instanța de fond nu a verificat versiunea martorului, nu a înlăturat divergențele, deși din materialele dosarului rezultă cert că Cojusea Igor a fost audiat în calitate de martor la data de 28.03.2011, procesul-verbal este semnat de Cojusea Igor, iar careva obiecții referitor la acest proces-verbal nu au fost înaintate.

Deși în ședința instanței de apel a fost imposibilă audierea martorului Cojusea Igor iar declarațiile martorului după pronunțarea unei sentințe de achitare nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare fără audierea suplimentară a acestuia, Colegiul a reținut că declarațiile inculpatei Eftovici Oxana și declarațiile părților vătămate coroborează cu cele relatate de către Cojusea Igor.

Colegiul a reținut că s-a demonstrat cert că Cernei Pavel, prin intermediul lui Bargan Anatolie i-a transmis lui Eftovici Oxana, suma de 1 900 lei pentru a procura obiectele și a pregăti infracțiunea - substanțe narcotice, însă banii au fost întorși pe motiv că Eftovici Oxana a refuzat acesta.

Astfel, instanța de apel a considerat că se combate concluzia primei instanțe precum că nu se confirmă scopul transmiterii sumei de 2 000 lei Oxanei Eftovici pentru procurarea substanței narcotice pentru a-1 supradoza pe Crețu Vadim, fapt confirmat și prin interceptările telefonice anexate la dosar, or din declarațiile lui Baran Anatolie rezultă cert că el într-adevăr a transmis suma de 1 900 lei inculpatei, iar din declarațiile lui Eftovici Oxana și Cojusea Igor rezultă că banii au fost transmiși anume pentru procurarea substanțelor narcotice pentru intoxicarea lui Crețu Vadim, astfel fiind prezente și acțiunile materiale de pregătire a infracțiunii.

Instanța de apel a considerat că prin probele administrate s-a dovedit existența motivului lui Cernei Pavel de a comite omorul părților vătămate și anume fiind în relații ostile cu Cerbu Valeriu și Crețu Vadim, din cauza asasinării lui Luchian Liubov, mama ultimilor și partajării averii acesteia, iar Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana urmăreau obținerea sumei de bani propuse de către Cernei Pavel, însă intențiile criminale ale lui

Cernei Pavel, Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana, referitoare la omorul lui Cerbu Valeriu și Crețu Vadim, nu au fost realizate din motive independente de voința acestora deoarece Cojusea Igor a renunțat. S-a stabilit că acțiunile lui Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana erau dirijate de către Cernei Pavel care se prezintă ca organizatorul infracțiunii.

Colegiul a considerat eronată alegația primei instanțe referitor la nulitatea probelor scrise, în această ordine de idei fiind semnificativ că actele la care face referință instanța de judecată și pe care le-a considerat nule au fost efectuate, dobândite în mod legal în cadrul cauzei penale nr. 2010990004, însă contrar celor expuse de către instanța de fond cu privire la lipsa unei ordonanțe motivate de ridicare, instanța de apel a constatat respectarea pe caz a prevederilor procesual penal, or în cauza penală se confirmă cert că actele procesuale din cadrul cauzei penale nr. 2010990004 au fost ridicate în baza ordonanței de ridicare din 05.02.2011 și procesul-verbal de ridicare din 05.02.2011.

Instanța de apel a reținut că toate interceptările la caz au fost efectuate potrivit prescripțiilor procesual-penale, cu autorizarea judecătorului de instrucție, cu respectarea regulilor de activitate specială de investigații, astfel încât nu există careva temeiuri de a pune la dubii veridicitatea acestora.

De asemenea, prima instanță eronat a apreciat ca o atitudine părtinitoare, indicând că există toate temeiurile de a da o apreciere critică depozițiilor părților vătămate, deoarece în ședința de judecată cu certitudine s-a stabilit că din anul 2004 dâșii sunt în relații ostile și au avut tot motivul de a acționa împotriva lui Cernei Pavel, pentru a-l deposeda de averea succesorală. Însă, prima instanță a omis să se expună referitor la motivele de ură și răzbunare, or pe de o parte Cernei Pavel se află în litigiu de partajare a averii cu Cerbu Valeriu în privința unei clădiri din centrul orașului Chișinău, unde fiecare din cei doi dețin câte ½ cotă parte, iar pe de altă parte, Cernei Pavel își execută pedeapsa pentru asasinarea mamei părților vătămate, Cerbu Valeriu implicându-se activ în dosarul penal de investigare a omorului mamei sale, prin atacarea actelor procesuale punându-i diferite impedimente de a nu se elibera înainte de termen.

În aceeași ordine de idei, instanța a reiterat că însuși inculpații, în special Cernei Pavel, a recunoscut intenția de a săvârși și pregăti omorul victimelor, or chiar el a comunicat instanței că „a renunțat la comiterea infracțiunii”, ceea ce dovedește organizarea și pregătirea infracțiunii de omor la comandă.

Colegiul a considerat că sunt întemeiate argumentele procurorului, potrivit cărora instanța de fond a omis din vedere faptul că fiecare din inculpații în cauză aveau rolurile sale în comiterea acțiunilor planificate, executarea cărora era îndreptată spre atingerea scopurilor puse, adică: inculpatul Cernei Pavel în prezenta cauză se prezintă ca organizator și instigator la comiterea infracțiunii, or prin probele cercetate s-a dovedit că anume el urmărea scopul omorului părților vătămate; inculpații Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana se prezintă ca membri complici ai grupului, care avea rolul de a asigura pregătirea, organizarea săvârșirii infracțiunii prin identificarea executorului, prin

asigurarea obiectelor și mijloacelor cu care să fie comisă aceasta, prin asigurarea remunerării executorului pentru săvârșirea omorului.

S-a conchis că la caz s-a dovedit cert că prin acțiunile inculpaților, au fost comise acte de pregătire materială, morală, precum și de natură organizatorică, confirmate prin stenogramele nominalizate în decizie, ce confirmă cert că inculpații intenționau să-l omoare pe Cerbu Valeriu cu un ciocan, iar pe Crețu Vadim prin intoxicație cu substanțe narcotice. În vederea realizării scopului infracțional, Cernei Pavel i-a transmis suma de 1 900 lei lui Eftovici Oxana, totodată Cernei Pavel l-a recrutat pe Eftovici Nicolai, care, la rândul său, i-a recrutat pe Eftovici Oxana și Cojusea Igor, au fost întreprinse măsuri pentru a culege informații despre părțile vătămate și micromediul social al acestora.

În virtutea celor expuse, instanța de apel a conchis că în acțiunile inculpaților se reflectă elocvent existența elementelor infracțiunii de pregătire a infracțiunii de omor, iar instanța de fond a ajuns pripit și eronat la concluzia despre necesitatea achitării inculpaților pe motiv că în acțiunile lor nu sunt întrunite elementele infracțiunii, or vinovăția acestora în cele incriminate în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată a fost confirmată pe deplin.

În ședința de judecată procurorul a solicitat încetarea procesului penal în privința lui Eftovici Oxana în legătură cu renunțarea de bună-voie la săvârșirea infracțiunii, cu liberarea de răspundere penală, astfel Colegiul ținând cont de faptul că pe parcursul judecării cauzei s-a constatat acest fapt, a considerat că procesul penal în privința lui Eftovici Oxana urmează a fi încetat, cu liberarea acesteia de răspundere penală.

La individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei lui Cernei Pavel și Eftovici Nicolai, Colegiul a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 34, 61, 75, 76, 77, 78, 81, 82 Cod penal, de gravitatea valorilor sociale lezate, inculpații pregătind o infracțiune care face parte din categoria celor excepțional de grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de personalitatea acestora, care anterior au fost judecați, antecedentele penale nefiind stinse, au comis infracțiunea în stare de recidivă, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

Cernei Pavel a fost condamnat prin sentința Judecătorei Centru Chișinău din 21.10.2005 în baza art. 145 alin. (3) lit. b), art. 290 alin. (1), 84 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 21 ani închisoare și cu aplicarea art. 85 Cod penal - 23 ani închisoare și prin încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 10.09.2010, aplicând prevederile art. 10 Cod penal - în baza art. 145 alin. (2), lit. a), b), art. 290 alin. (1), 84 Cod penal - i-a fost stabilită pedeapsa de 15 ani și 6 luni închisoare; prin încheierea Judecătorei Leova din 18.06.2016 a fost eliberat înainte de termen.

Eftovici Nicolai a fost condamnat prin decizia Curții Supreme de Justiție a RM din 08.02.2010 în baza art. 188 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 14 ani închisoare cu aplicarea art. 85 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 14 ani 6 luni închisoare.

Pregătirea de infracțiunea de omor a avut loc începând cu luna ianuarie 2010, adică la momentul în care antecedentele penale în privința inculpaților nu au fost stinse, prin urmare față de aceștia au fost aplicate prevederile art. 34 Cod penal.

Efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalităților inculpaților, urmărind în acest sens comportamentul lor în viața socială, precum și cel până și după săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul a considerat că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile și personalitatea inculpaților, corijarea și reeducarea acestora este posibilă doar cu izolarea lor de societate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au depus recursuri ordinare:

5.1. inculpatul Eftovici Nicolai, care fără a invoca un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și menținerea sentinței instanței de fond, motivînd că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 101 Cod de procedură penală și a emis o decizie nefondată.

5.2. avocatul Druță Boris în numele inculpatului Eftovici Nicolai, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu menținerea în privința lui Eftovici Nicolai a sentinței prin care acesta a fost achitat deoarece în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii incriminate.

În susținerea recursului indică că instanța de apel a cercetat aceleași probe ca și instanța de fond, fiind audiați inculpații și partea vătămată, însă a ajuns la o concluzie diametral opusă față de instanța de fond, de condamnare a lui Eftovici Nicolai. De asemenea, instanța de apel nu a indicat clar motivele pe care își întemeiază decizia, or vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetează nemijlocit toate probele, iar îndoielile care care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Recurentul consideră că instanța de judecată nu a respectat principiul la un proces echitabil, nu au fost respectate prevederile art. 51-53, 100, 101 Cod de procedură penală precum și art. 5, 13 CEDO.

5.3. mama inculpatului Eftovici Nicolai, Șevcișin Tatiana, care solicită instanței de recurs să fie eliberat inculpatul de sub arest deoarece nu este vinovat.

5.4. avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Cernei Pavel, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu menținerea în privința lui Eftovici Nicolai a sentinței prin care deoarece apelul greșit a fost admis.

În motivarea recursului indică că constatările instanței de apel nu sunt bazate pe careva probe din dosar. Astfel, pretinsa pregătire a omorului lui Crețu Vadim, probată prin transmiterea banilor în sumă de 1 900 lei de către Cernei Pavel lui Eftovici Oxana prin intermediul lui Baran Anatol, pretins destinată procurării substanțelor narcotice în scopul omorului cu supradozare a lui Vadim, este inexistentă, ireală și irealizabilă din cauza anulării solicitării însăși de către Eftovici Nicolai, dar nu din cauze independente

de voința inculpaților - refuzul lui Cojusea de a executa omorul lui Crețu Vadim, așa cum a pretins neîntemeiat instanța de apel în decizia contestată.

Acuzarea nu a prezentat vreo probă precum că au fost efectuate careva pregătiri de procurare a obiectelor pentru așa zisul omor deja a lui Cerbu Valeriu, din ce rezultă lipsa laturii obiective de pregătire a infracțiunii. Astfel, instanța de apel greșit a interpretat declarațiile foarte clar expuse și fixate procesual ale martorilor Cojusea Igor și Baran Anatolie, precum și a învinuiților Eftovici Nicolae, Eftovici Oxana și Cernei Pavel, ultimul explicând că niciodată nu a avut intenția de a omorî pe cineva, doar a târăganat de timp pentru a se acomoda în penitenciarul din Leova, unde recent fusese transferat.

Instanța de apel neîntemeiat a constatat că vina lui Cernei Pavel se confirmă însăși prin declarațiile sale, deoarece acesta a declarat că vina nu-și recunoaște, or aprecierea instanței că inculpatul, în fond, recunoaște vina, este una eronată, acesta explicând motivul din care el benevol a refuzat săvârșirea infracțiunii după cum înțelege el - deoarece de la bun început nu a avut intenția de a omorî.

Potrivit materialelor cauzei, evenimentele incriminate lui Cernei Pavel au avut loc în luna februarie 2011, însă la dosar sunt anexate 119 CD-uri cu înregistrările apelurilor telefonice din luna februarie 2011 până în luna decembrie 2011, timp în care nu au fost acumulate careva dovezi că Cernei Pavel are intenția în continuare de a omorî, or lipsa cărorva acțiuni concrete se confirmă însăși prin înregistrările menționate lipsite de careva încărcare probantă în susținerea acușării. După ce inculpatul Cernei Pavel a refuzat de „serviciile” lui Eftovici Nicolai de a omorî, nu a mai fost acumulată nici o probă că ar fi existat intenția, însă nu ar fi dusă la capăt din motive independente de voința lui Cernei.

Declarațiile martorului Baran Anatolie au fost interpretate în confirmarea pregătirii de infracțiune, însă această interpretare este neîntemeiată deoarece martorul a explicat foarte clar că Cernei l-a rugat să *verifice dacă cineva folosește garajul său, deoarece are un litigiu în instanță de judecată referitor la garaj*. Instanța de apel în textul deciziei a evidențiat doar cuvinte scoase din context, dar a trecut cu vederea motivul pentru care Cernei l-a rugat să verifice cine folosește garajul său.

Instanța de apel a enumerat probele examinate, cercetate de instanța de fond, audiind în ședință doar martorul Baran Anatolie și partea vătămată Cerbu Valeriu, care și-a retras apelul, declarând că nu are pretenții. Deși Cerbu Valeriu și-a retras apelul, declarând că nu are pretenții, totuși instanța de apel a reproduș declarațiile acestuia date în instanța de fond. Or, însăși retragerea apelului de către partea vătămată și lipsa cărorva pretenții, trezesc semne de întrebare asupra poziției contradictorii a acestuia, vis-a-vis de adevăr.

Instanța de apel l-a condamnat pe Cernei Pavel la pedeapsă sub formă de 16 ani închisoare fără a administra direct probele după o sentință de achitare, astfel admițând o eroare gravă de drept. După o sentință de achitare, instanța de apel urma să

administreze direct principalele probe ale acușării, adică aceleași în baza cărora inculpații au fost achitați, însă instanța, acționând evident în favoarea acușării, a pronunțat decizia, fără audierea probelor principale - partea vătămată Crețu Vadim și martorul Cojusea Igor, declarațiile ultimului fiind decisive.

5.5. Pe marginea recursurilor declarate, referință depune procurorul, prin care solicită respingerea acestora ca vădit neîntemeiate deoarece instanța de apel a examinat cauza penală în strictă conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, indicând în procesul-verbal al ședinței de judecată probele cercetate.

6. Verificând argumentele invocate în recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de mama inculpatului Eftovici Nicolai, Șevcișin Tatiana, urmează a fi respins ca inadmisibil, iar celelalte recursuri declarate urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, din următoarele considerente:

Referitor la recursul declarat de către mama inculpatului Eftovici Nicolai, Șevcișin Tatiana, Colegiul menționează că conform art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul se depune de persoanele menționate în art. 421 Cod de procedură penală și trebuie să fie motivat.

Potrivit art. 401 Cod de procedură penală în coroborare cu art. 421 Cod de procedură penală, recurs ordinar poate declara inculpatul, cât și apărătorul sau reprezentantul legal, în numele inculpatului.

Lecturând actele dosarului, se constată că mama inculpatului nu a fost recunoscută în calitate de reprezentant legal al lui Eftovici Nicolai pe parcursul judecării cauzei în privința ultimului, or acesta la momentul săvârșirii faptei infracționale pentru care ulterior a fost și condamnat, era major.

Astfel, ținând cont de prevederile consemnate mai sus, instanța de recurs concluzionează că Șevcișin Tatiana nu poate fi recunoscută ca titular al dreptului de a contesta cu recurs ordinar, din care motiv instanța de recurs decide de a declara prezentul recurs ca fiind inadmisibil, deoarece nu corespunde cerințelor de conținut prevăzute la art. 429 Cod de procedură penală, fiind depus de către o persoană neîmputernicită legal.

Cu referire la recursurile declarate de către inculpatul Eftovici Nicolai și avocatul acestuia, Druță Boris și avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Cernei Pavel, Colegiul menționează că conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Decizia instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În speță aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în ordine de apel.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe. Dispozitivul deciziei instanței de apel trebuie să corespundă concluziilor făcute de instanță în partea descriptivă

Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel la examinarea apelului declarat nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală în legătură cu ce în baza temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală urmează a fi casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, *judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți.*

Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

În speță, prin sentința instanței de fond inculpații au fost achitați de sub învinuirea înaintată în baza art. 26, 42 alin. (2, 3, 4), art. 145 alin. (2) lit. g), i), p) Cod penal, pe motiv că fapta acestora nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Ulterior, instanța de apel prin admiterea apelului procurorului, a dispus recunoașterea vinovăției și condamnarea lui Cernei Pavel în baza art. 26, 42 alin. (3), art. 145 alin. (2) lit. g), i), p) Cod penal, lui Eftovici Nicolai în baza art. 26, 42 alin. (2, 4), art. 145 alin. (2) lit. g), i), p) Cod penal, iar în privința Oxanei Eftovici a fost încetat procesul penal în legătură cu renunțarea de bună voie la săvârșirea infracțiunii, cu liberarea de răspundere penală.

Potrivit materialelor cauzei în cadrul examinării apelului declarat în instanța de apel, au fost audiați inculpații, partea vătămată Cerbu Valeriu și martorul Baran Anatolie. Partea vătămată Crețu Vadim și martorul Cojusea Igor, declarațiile cărora de asemenea au fost puse la baza deciziei de condamnare a inculpaților, nu au fost audiați din nou, așa cum prescriu prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

Colegiul specifică că instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, același dosar în temeiul căruia a fost achitat în prima instanță. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Astfel, instanța de apel, rejudecând cauza și stabilind vinovăția inculpaților după o sentință de achitare, fără audierea părților vătămate, a martorilor, la care face referire în decizia sa, a pronunțat o hotărâre de condamnare, soluție care conține o eroare de drept, deoarece o motivare a unei atare soluții trebuie să rezulte și dintr-o administrare legală a probelor, în special atunci când se pronunță o nouă hotărâre, după regulile pentru judecarea în primă instanță.

În altă ordine de idei, Colegiul menționează că potrivit art. 24 alin. (3), 101 alin. (1), (4), 314, 315, 336 alin. (3) pct. 6), 384 alin. (3), (4), 419 Cod de procedură penală rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță; procesul-verbal al ședinței de judecată trebuie să cuprindă consemnarea tuturor acțiunilor instanței în ordinea în care ele s-au desfășurat, documentele și alte probe care au fost cercetate în ședința de judecată; instanța de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele administrate; părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură; sentința instanței de judecată trebuie să fie legală; instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată; fiecare probă urmează să fie apreciată din punctul de

vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor.

Lecturând textul deciziei recurate, se constată mențiunea instanței de apel, și anume: „*Colegiul Penal consideră că versiunea inculpaților Cernei Pavel, Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana privind nevinovăția lor în comiterea faptelor penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice, cercetate în ședința de judecată și anume ...*”

Ulterior, instanța face doar o transcriere a probelor care au fost invocate de către procuror, și printr-o frază generală a indicat că probele nominalizate coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția lui Cernei Pavel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 42 alin. (3), art. 145 alin. (2) lit. g), i), p) Cod penal, precum și vinovăția lui Eftovici Nicolai și Eftovici Oxana în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 42 alin. (2), (4) art. 145 alin. (2) lit. g), i), p) Cod penal.

Colegiul lărgit constată că instanța de apel a argumentat la general faptul că probele respective confirmă vinovăția inculpaților, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să-și expună punctul său de vedere asupra fiecăreia și asupra admisibilității sau inadmisibilității acestora, contrar prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Dacă instanța de apel admite apelurile declarate, partea descriptivă a deciziei trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat pronunțând hotărârea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi neapreciate, admise ori respinse ca probe, totodată la adoptarea hotărârii e rezonabilă expunerea circumstanțelor faptelor comise, luându-se în considerație cronologia evenimentelor și probele ce susțin concluziile instanței privind vinovăția sau nevinovăția și aprecierea juridică a faptei. În acest caz, după aprecierea probelor și încadrarea juridică a acțiunilor vinovatului instanța la motivarea deciziei trebuie să argumenteze concluzia generală privind volumul învinuirii dovedite în privința inculpatului și privind încadrarea juridică a acțiunilor lui.

Mai mult, în decizia atacată se mai menționează că „*partea apărării de asemenea a prezentat probe scrise și anume...*” indicându-le mai jos, ulterior asupra acestora nu se expune nicicum, or aceste probe, care potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, au fost verificate în ședința de apel, urmau a fi apreciate.

În altă ordine de idei, Colegiul constată că la baza deciziei sale, instanța de apel pune inclusiv și declarațiile inculpatei Eftovici Oxana date la urmărirea penală în calitate de bănuită. Astfel, deși procesul-verbal de audiere a lui Eftovici Oxana în calitate de bănuită din 21.12.2011, a fost pus la baza deciziei de condamnare a inculpaților, acest material nu au fost cercetat în ședința de judecată, instanța de apel nefiind în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probele cercetate de instanța de

fond dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Colegiul atenționează că motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, acordând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de recurs elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc. Motivarea hotărârilor de către instanțele naționale constituie o obligație impusă acestora și prin prevederile art. 6 din CEDO.

În atare situație, Colegiul penal lărgit consideră, că decizia instanței de apel contravine prevederilor art. 414 ,417, 419 Cod de procedură penală deoarece nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Cu atât mai mult, instanța de apel, rejudecând cauza și pronunțând o hotărâre de condamnare după o sentință de achitare, urma să verifice probele care au fost puse de instanța de fond la baza sentinței de achitare și să le respingă motivat.

Colegiul concluzionează, că erorile procesuale admise de către Curtea de Apel cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și ele nu pot fi reparate în prezenta procedură, or instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

Încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul să concluzioneze asupra necesității casării deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

Chiar dacă în privința inculpatei Eftovici Oxana decizia instanței de apel nu a fost atacată cu recurs ordinar, totuși Colegiul va casa total decizia instanței de apel, și în privința acesteia, pentru a oferi instanței de apel posibilitatea de a cerceta cauza sub toate aspectele și a analiza învinuirea înaintată inculpaților în coraport cu toate probele anexate, însă atenționează asupra neagravării situației inculpatei Eftovici Oxana.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, ținând cont de motivele expuse în **pct. 6** al prezentei decizii și de motivele invocate în toate recursurile declarate, iar ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) și pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge recursul declarat de către mama inculpatului Eftovici Nicolai, Șevcișin Tatiana, ca inadmisibil.

Admite recursurile ordinare declarate de către inculpatul Eftovici Nicolai și avocatul acestuia, Druță Boris și avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Cernei Pavel, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Cernei Pavel, Eftovici Nicolai, Eftovici Oxana* și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Cernei Pavel și Eftovici Nicolai urmează a fi eliberați imediat din penitenciar, dacă nu execută pedepse sau măsuri preventive în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 26 martie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Ghervas

Dumitru Mardari